

ضرورت امروز جهان اسلام از نگاه امام خمینی!

در یکی از مهم‌ترین و راهبردی‌ترین سخنرانی‌های امام خمینی (ره) پس از پیروزی انقلاب اسلامی، مفهومی بنیادین در سیاست داخلی و منطقه‌ای جمهوری اسلامی ایران تثبیت شد: برادری اسلامی فراتر از مذهب، قومیت و زبان است. ایشان با زبانی روشن و صریح، خط بطلانی بر هر نوع تفرقه‌افکنی مذهبی، قومی و سیاسی کشیدند و پایه‌های گفتمانی نو در روابط شیعه و اهل‌سنت بنیان نهادند؛ گفتمانی که به‌ویژه امروز، بیش از هر زمان دیگر به آن نیاز داریم.

امام خمینی در این سخنرانی، با تأکید بر اصل اخوت اسلامی، یادآور شدند که همه مسلمانان، اعم از شیعه و سنی، در اسلام یکپارچه‌اند و تعدد مذاهب هرگز به معنای دشمنی یا جدایی نیست؛ چنان‌که در اهل‌سنت نیز چهار مذهب فقهی متفاوت وجود دارد، اما هیچ‌گاه مایه تفرقه و دشمنی نشده است. در نگاه ایشان، مذهب تشیع نیز مذهب پنجم اسلامی است که با دیگر مذاهب اهل‌سنت، در یک صف قرار دارد؛ تابع قرآن و پیامبر اسلام (ص)، و نه در برابر آنها.

این سخنان در بحبوحه ناامنی‌ها و بحران‌هایی در غرب کشور و مناطق کردنشین ایراد شد؛ جایی که برخی

گروه‌های تجزیه‌طلب و فرصت‌طلب می‌کوشیدند با تحریک احساسات مذهبی و قومی، بین مردم شکاف ایجاد کنند. امام، با تفکیک دقیق بین مردم مظلوم کردستان و گروهک‌های مفسد، به‌صراحت اعلام کردند که حمایت از مردم و دفاع از امنیت آنان وظیفه جمهوری اسلامی است و آنچه در برابر آن باید ایستاد، توطئه‌های بیگانگان و بازماندگان رژیم گذشته است، نه مردم اهل‌سنت یا کردزبان.

ایشان با زبانی پدران و از موضع حکمت و دلسوزی، به مردم اهل‌سنت هشدار دادند که فریب شعارهای قوم‌گرایانه و اختلاف‌افکن را نخورند. اسلام، خیرخواه همگان است و تنها در سایه قرآن و تعالیم پیامبر اعظم (ص) است که کرامت انسان‌ها حفظ می‌شود. گروهک‌هایی که شعار اهل‌سنت بودن سر می‌دهند، اما برخلاف احکام مسلم اسلامی همچون اطاعت از ولی‌امر مسلمانان عمل می‌کنند، در واقع از اسلام بهره‌ای ندارند. امام تصریح می‌کنند که اینان نه سنی واقعی‌اند و نه دلسوز مردم؛ بلکه مزدورانی‌اند که هدفی جز بازگرداندن وابستگی و چپاول به کشور ندارند.

این بیانات امام خمینی، امروز نیز برای ما الهام‌بخش است. در زمانی که موج اسلام‌هراسی، تکفیر و تفرقه‌افکنی در جهان اسلام در حال گسترش است، بازخوانی این رویکرد تقریب‌گرایانه و عمیق، برای علمای جهان اسلام، نخبگان سیاسی، و حتی افکار عمومی، راهی برای بازگشت به اصل اسلام ناب محمدی (ص) است؛ اسلامی که پیروان مذاهب مختلف در آن نه فقط تحمل می‌شوند، بلکه در کنار هم و با هم، امت واحد را شکل می‌دهند.